

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת קל

עין משפט
ג' מצוה

א * מיי פיר מאכט
מילה כלכל ו סט
עין כה מושיע לחי סי
על סטיו ו ומושיע יד
סימן רב סטיו 3 :

ב ב עושיע יד סימן
רסט סטיו י :

ג ג מיי פיר מאכט
ליכורי וכל כל' ת
סגן לאוין קד :

פסחים 10. סט. ימות
י' . מנתות עב. 15.

רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי ט' מביאו בשבת מגולה .
וא"ת וביאו הטיטק אלל כלי דהשחא ליכא חיבור שבת כלל
דהו טשא חת עלמו וי"ל דקנן לר"ך לאחא הוא ואחר המילה היה
לר"ך להחזירו לאחא וזו היא כפולתו (2) לפי שהוא חולה כדאמרין ביומא

רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי . חיזמל למול את הטיטק
וקח' אחתיתין דפרקין ולעיל* דליק מיניה וכל לרבי מילה
עושין בשבת : **מגולה** - צנפי הכל ובגמרא מפרש אחרי מלר"ך ליה
לגלייה : **ובפנסו** - שגזרו ארמאים על המילה : **מכספו ט"פ עדים** -

[קמ:]
[מכר לקמן
קל. ובסיומין
קב קג.]

רבינו חננאל

פרק י
רבי אליעזר אומר אם
לא הביא כלי מערב
שבת מביאו בשבת
מטלה וכו' ואיבעיא לן
הא דקתני ר' אליעזר
איסור מביאו מגולה
משום הטובי מצוה הוא
או משום שלא יחזירוהו
שדריציא הפציו ספוטני
לפניך מליהו שיראו
שבתך של מצוה הוא
וישפטא דמשום טובי
מצוה הוא היבא וליכא
כנה רובא איבעיא לן
הא דתנא בפניתיא
רבי יהודה משום רבי
אליעזר (א ר ס ר)
גורמים היינו בשבתה
מביאין אותו (בבבנה)
מכוסה ע"פ עדים רבי
עדים שנים אחרים
וחלו המביאו או דלמא
הוא ואחרים ולא
איפשיבא בהדיא : לון
איכלע לבי יוסף רישבא
קריבו ליה רישא דמסור
אבלא לא אבל כי אהא
לקיפה דר' איל מיל לא
שפתינור א"ל אתא דר'
יהודה בן בתרא
ואמרי דלמא דריש
לר' רבי יוסי הגלילי
דסבר וצא עוף שאין לו
הלב אם : א"ר יצחק
עיר אתה היתה בא"י
שהיו עושין כ"ל אליעזר
רש"ב
אמר רבי ינאי אלא
בשעת הגזירה וספק
דהיא ערין ועבדי ליה
נס אמר רבאין בר בר
ארא א"ר יצחק פעם
אחת שכחו ולא הביאו
אחזמל מע"ש והביאיהו
(*) כחל דזיל לאחא כל
סכנה כוס מתיקן סלכס
כרל וכו'

רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי מע"ש
מביאו בשבת מגולה, ובסבבה מבסחי
ע"פ עדים, ועוד אמר *ר"א כורתים עצים
לעשות פרמין לעשות (כלי) ברזל *כלל
אמר ר"ע *כל מלאכה שאפשר לעשותה
מע"ש אינה דוחה את השבת (ומילה) שא"י
אפשר לעשותה מע"ש דוחה את השבת :
גב' איבעיא לה מעמא דר"א : משום חבובי
מצוה או דלמא משום השרא למאי נפקא
מינה לאתויי מבוסה ע"פ עדים : **אי אמרת**
משום חבובי מצוה מגולה אין מבוסה לא
שפיר דמאי איתמר א"ר לוי לא אמרה
ר"א אלא לחבובי מצוה תניא נמי הבי מביאו
מגולה ואין מביאו מבוסה דברי ר"א אמר
רב אשי מתני' נמי דיקא דקתני ובשעת
הסבבה מבסחי ע"פ עדים בסבבה אין, שלא
בסבבה לא שמע מינה משום חבובי מצוה
שמע מינה תניא אידך **מביאו מגולה ואין**
מביאו מבוסה דברי ר"א, יהודה אומר משום
ר"א נוהגין היו בשעת הסבבה שהיו מביאין ע"פ עדים **איבעיא**
לה עדים דקאמר : איהו וחד או דלמא הוא ותרי ת"ש **ובסבבה מבסחי**
ע"פ עדים אי אמרת בשלמא הוא ותרי שפיר אלא אי אמרת הוא וחד
מאי עדים שא"ם להעיד במקום אחד : ועוד אמר ר"א : * **ת"ר במקומו של**
ר"א היו כורתין עצים לעשות פרמין לעשות ברזל בשבת במקומו של ר'
יוסי הגלילי היו אוכלין בשר עוף בחלב לוי איקלע לבי יוסף רישבא
קריבו ליה רישא דמסור בחלבא לא אבל כי אהא לקיפה דר' איל מיל לא
שפתינור א"ל אתא דר' יהודה בן בתרא ואמרי דלמא דריש לר' רבי יוסי הגלילי
דסבר וצא עוף שאין לו הלב אם : א"ר יצחק עיר אתה היתה בא"י שהיו עושין כ"ל אליעזר
רש"ב אמר רבי ינאי אלא בשעת הגזירה וספק דהיא ערין ועבדי ליה נס אמר רבאין בר בר ארא
א"ר יצחק פעם אחת שכחו ולא הביאו אחזמל מע"ש והביאיהו (סכנה) כוס מתיקן סלכס כרל וכו'

ולא יתקדוהו : **כלל אמר ר"פ** - חלק
על ר"א במחשירי מטה שאין דוחין
הואיל ואפשר לעשותן מע"ש : **ושאי** ס"א
אפשר לעשות מע"ש - בגון מילה
עלמה שא"ל לה לעשות דחמה ביום
השמיני דוחה שבת : **גב' עממא** ס"א
ד"א - דלמא מגולה אין מטסה לא :
מסוס מיבוב מלוס - להודיע שחזרה
מטה עליו שמחלל שבת עליה : **מסוס**
פסדא - שלא יתקדוהו שהוא טשא
שאר חפציו וסיפא דמתני' דקתני
ובסבבה מכסהו ע"פ עדים, ור"א משום
תשרא הוא, אלא רישא מיבעיא לן : **דוקא**
מגולה קאמר אבל 'מכוסה ע"פ עדים
שלא בשעת הסבבה לא **מכוסה** מיבוב
מטה וכו' - **דוקא** מגולה, דעממיה
קאמא תשרא והיה למכוסה על פי
עדים : **אי אמרס בשלמא הוא וסרי**
ספיר - היט ומיקרו עדים אלא
הוא וחד מי מיקרי עדים איהו
לכניה נכשיה מי מיקרי ע'ד : **וממני**
שרא'ים להעיד במקום אחר - לעולם
הכא עדות לא שייכא לראשון
מתקדח בשלמא הוא ואין כאן לא
דיני ממונות ולא דיני נפשות שיהו
שנים (6) ומאי קרו להו עדים דליכא
גילוי מילתא ע"י השני וטעמי קרו
עדים בעדות אחתיתו שאינו עובד
בה : **לפסוס ברזל** - לחיזמל של מילה :
היו אוכלין בשר עוף בחלב - כדלקמן :
רישבא - יידי עופות : **נאמר לא**
פאכלו כל נבלה ונאמר - באותו
פסוק עלמו לא תבשל גדי משמע
כל החסור משום נבלה טהב ו
איסור בשר בחלב : **שם אנכי על**
אמרסן - אמירה יחידה שקדמה
לשאר אמירות והיא מילה שישאל
עושין ושקיים עליה דכל שאר מלות
אין מוכיחות כל שעה כגון תפילין
ומזוזה וליית דליקן כשהוא צדשה
וערוס צדיק המרקי אלל זו מעיד
עליהם לעולם כדאמרין במנחות (7)
(7) מנח' בדוד שראה עלמו צדיק
המרקי ולעמור אמר לוי לי שאתי
ערוס מכל מלות כיון לי סתכל
במילה נתישבה דעמו : **בשמפסא** -
שעושין משקה : **על פסקי משפוטיו** -
שנאמר להם קרוצות : **מרופס** -
רפוא : **ד"ר ינאי ספילין לריכוס**
גוף נקי - שלא יפיה אלמא לא זכירי
בהו ושמעינן מינה דלא מסרו עליה
אלא אלישע לבדו : **יקרו** - פריייר
בלעז לשון יקרוה שורכי נחל (מטיל ל)
ולשון תוקר לא נעלה (במדבר טו) :
אם מוטו - סכנגד תפילין : **קסדור** -
ממולה : **מגיטוס עיליין** - אינה ס'
לנחמת בתיקומיה אלל בכנפיה :
דך

הגדה
הביח
הר"י
(6) רש"י דר"ס
(7) תוס' ד"ס
האמרי קרי להו :
(8) תוס' ד"ס
ר' אליעזר וכו'
ואו חו כפולתו
כ"כ טיין כפוק
מסכניע דף ט'
ע"ל (ג) בא"ר
כדי למכר
סמטא :
טיין כפוק
פירושין דף ק'
ע"כ בשמטות דף
ד"ס ט"ו :
(ד) ר"ה ט"ז
וכו' וכן אמרי'
במדרש ויש
בכרסם :

פרק י

רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי מערב שבת מביאו בשבת מטלה וכו' ואיבעיא לן הא דקתני ר' אליעזר איסור מביאו מגולה משום הטובי מצוה הוא או משום שלא יחזירוהו שדריציא הפציו ספוטני לפניך מליהו שיראו שבתך של מצוה הוא וישפטא דמשום טובי מצוה הוא היבא וליכא כנה רובא איבעיא לן הא דתנא בפניתיא רבי יהודה משום רבי אליעזר (א ר ס ר) גורמים היינו בשבתה מביאין אותו (בבבנה) מכוסה ע"פ עדים רבי עדים שנים אחרים וחלו המביאו או דלמא הוא ואחרים ולא איפשיבא בהדיא : לון איקלע לבי יוסף רישבא קריבו ליה רישא דמסור אבלא לא אבל כי אהא לקיפה דר' איל מיל לא שפתינור א"ל אתא דר' יהודה בן בתרא ואמרי דלמא דריש לר' רבי יוסי הגלילי דסבר וצא עוף שאין לו הלב אם : א"ר יצחק עיר אתה היתה בא"י שהיו עושין כ"ל אליעזר רש"ב אמר רבי ינאי אלא בשעת הגזירה וספק דהיא ערין ועבדי ליה נס אמר רבאין בר בר ארא א"ר יצחק פעם אחת שכחו ולא הביאו אחזמל מע"ש והביאיהו (סכנה) כוס מתיקן סלכס כרל וכו'

הוא ותרי שפיר אלא אי אמרת הוא וחד מאי עדים שא"ם להעיד במקום אחד : ועוד אמר ר"א : * **ת"ר במקומו של ר"א היו כורתין עצים לעשות פרמין לעשות ברזל בשבת במקומו של ר' יוסף הגלילי היו אוכלין בשר עוף בחלב** לוי איקלע לבי יוסף רישבא קריבו ליה רישא דמסור בחלבא לא אבל כי אהא לקיפה דר' איל מיל לא שפתינור א"ל אתא דר' יהודה בן בתרא ואמרי דלמא דריש לר' רבי יוסי הגלילי דסבר וצא עוף שאין לו הלב אם : א"ר יצחק עיר אתה היתה בא"י שהיו עושין כ"ל אליעזר רש"ב אמר רבי ינאי אלא בשעת הגזירה וספק דהיא ערין ועבדי ליה נס אמר רבאין בר בר ארא א"ר יצחק פעם אחת שכחו ולא הביאו אחזמל מע"ש והביאיהו (סכנה) כוס מתיקן סלכס כרל וכו'

על עסקי משפחותיו עדיין עושין אותה בקמטה דליכא כתובה דלא רמי בה תיגרא תניא ריש בן אליעזר אומר כל מצוה שמסרו ישראל עצמן עליהם למיתה בשעת גזרת המלכות כגון עבודת כוכבים ומילה עדיין היא מחוקת בידם וכל מצוה שלא מסרו ישראל עצמן עליה למיתה בשעת גזרת המלכות כגון תפילין עדיין נקי כאלישע בעל כנפים, מאי היא? אמר ר' ינאי היא רבא אמר שלא יישן בהם, ואמאי קרו ליה אלישע בעל כנפים? שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזרה על ישראל שכל המגיח תפילין על ראשו יקרו את מותו והיה אלישע מגיח תפילין ויצא לשוק וראהו קסדור אחד, רץ מלפניו, ורץ אחריו, כיון שהגיעו אצלו נמלך מראשו ואחוז בידו א"ל מה בידך? אמר לו כלפי יונה, פשם את ידו ונמצאו בה כנפי יונה, לפיכך היו קוראין אותו בעל כנפים, *מאי שנא כנפי יונה דא"ל ר' יונה ולא א"ל שאר עופות? משום דדמיא כנסת ישראל ליונה שנאמר כנפי יונה נחפה בכסף ונפרוטה בירקרק חרוץ, מה יונה זו כנפיה מגיחת עליה אף ישראל מצות מגינות עליהן; א"ר אבא בר רב ארא (א"ר יצחק) עלה ארת שבחו ולא הביאו איזמל מערב שבת והביאיהו בשבת [דרך גזרת הדין הצירות] שלא

ימות יד
תולין קמ
ע"כ
[כ"ל דמוסא]
טיין כפוק
פירושין
טילין ק"ג
יחל ט"ה
[כ"ל שחכר]
לעיל ט"ז
[מכרת ע"ג
לעיל ט"ז
ובין
ת"ר עליו]

גליון השנים
במי בשלמא הוא ומי
טיין פסוקת הילכתא ח"ה
ס"ו פ"ס : תוס' ח"ה
כ"ל ליעזר וכו' וזאת
ויבאו הטיטק טיין לעיל
דף ט' ע"ל וספוטני דר'
קלל ח"ס : בא"ר כ"ו
למכר סמטא : טיין
פירושין דף ק' ע"כ ט"ו
ד"ס ט"ו :

שלא

פועם ארת שבחו ולא הביאו איזמל מערב שבת והביאיהו בשבת [דרך גזרת הדין הצירות] שלא

פועם ארת שבחו ולא הביאו איזמל מערב שבת והביאיהו בשבת [דרך גזרת הדין הצירות] שלא